Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

20. května 2014*

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ARIS — Starší obrazová ochranná známka Společenství ARISA ASSURANCES S. A. — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Koexistence starších ochranných známek na trhu — Zásada amerického práva zvaná ‚Morehouse defense' — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009"

Ve věci T-247/12,

Argo Group International Holdings Ltd, se sídlem v Hamiltonu, Bermudy (Spojené království), zastoupená R. Hoy, S. Levinem a N. Edbrookem, solicitors,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému L. Rampinim, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Arisa Assurances SA, se sídlem v Lucemburku (Lucembursko), zastoupená H. Bockem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. března 2012 (věc R 193/2011-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Arisa Assurances SA a Argo Group International Holdings Ltd,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Gervasoni (zpravodaj) a L. Madise, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 6. června 2012,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 21. září 2012,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 3. září 2012,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 18. prosince 2012,

s přihlédnutím k duplice vedlejší účastnice došlé kanceláři Tribunálu dne 3. dubna 2013,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté co za těchto okolností na základě zprávy soudce zpravodaje a podle článku 135a jednacího řádu Tribunálu rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 13. listopadu 2008 podala společnost Art Risk Insurance and Information Services Corp. u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:



3 Služby, pro které byl zápis požadován, spadají do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Pojišťovací služby; uzavírání pojištění pro vlastnické tituly týkající se děl výtvarného umění, kulturních uměleckých předmětů, starožitností a jiných sběratelských movitých hmotných předmětů; služby správy finančních rizik pro umělecký průmysl a průmysl související s uměním, včetně uměleckých muzeí, uměleckých nadací, kulturních neziskových institucí, soukromých sběratelů, umělců, obchodníků s uměním a bankovních, správcovských, pojišťovacích a právních zařízení a neziskových zařízení, která souvisejí s uměním; služby správy finančních rizik související s jinými formami pojištění, včetně pojištění majetku a škod pro umělecký průmysl a průmysl související s uměním.“

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 10/2009 ze dne 23. března 2009.

5 Art Risk Insurance and Information Services již byla majitelkou slovní ochranné známky Společenství ARIS zapsané dne 12. září 2005.

6 Dne 18. června 2009 vedlejší účastnice, společnost Arisa Assurances SA, podala na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 proti zápisu ochranné známky přihlášené pro služby uvedené v bodě 3 výše námitky.

7 Námitky byly založeny na starší obrazové ochranné známce Společenství, jejíž přihláška byla podána dne 8. července 1996 a která byla zapsána dne 18. ledna 2000 pod číslem 307470 pro „pojištění a zajištění“ spadající do třídy 36, vyobrazené níže:



8 Důvodem uplatněným na podporu námitek byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

9 Dne 23. listopadu 2010 námitkové oddělení námitkám vyhovělo a přihlášku k zápisu zamítlo.

10 Dne 20. ledna 2011 podala Art Risk Insurance and Information Services proti rozhodnutí námitkového oddělení k OHIM odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

11 Dne 3. března 2011 Art Risk Insurance and Information Services požádala o zápis převodu své přihlášky ochranné známky na společnost Argo Group International Holdings Ltd (dále jen „společnost Argo Group“ nebo „žalobkyně“). Převod byl zapsán do rejstříku ochranných známek Společenství dne 4. března 2011.

12 Rozhodnutím ze dne 9. března 2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM odvolání zamítl. Měl konkrétně za to, že odvolání podané Art Risk Insurance and Information Services je přípustné, třebaže nebylo podáno společností Argo Group, majitelkou přihlášky ochranné známky, jelikož převod přihlášky ochranné známky na společnost Argo Group nebyl zapsán do rejstříku ochranných známek Společenství před 20. lednem 2011, datem podání odvolání (body 17 až 23 napadeného rozhodnutí). Pokud jde o nebezpečí záměny mezi oběma kolidujícími označeními, zaprvé odvolací senát upřesnil, že relevantní veřejnost tvoří široká veřejnost, běžně informovaná a přiměřeně pozorná a obezřetná, a zároveň specializovaní spotřebitelé, jejichž úroveň pozornosti je vyšší (body 45 a 46 napadeného rozhodnutí). Zadruhé měl odvolací senát za to, že služby, na něž se vztahuje přihláška ochranné známky a starší ochranná známka, jsou totožné nebo podobné (body 47 a 48 napadeného rozhodnutí). Zatřetí měl odvolací senát za to, že kolidující označení jsou globálně podobná, jelikož jejich rozlišující a dominantní prvky, a sice „aris“ v přihlášené ochranné známce a „arisa“ ve starší ochranné známce jsou ze vzhledového hlediska téměř totožné a z fonetického hlediska jsou velmi podobné (body 49 až 55 a 58 napadeného rozhodnutí). Stejně jako námitkové oddělení tak dospěl k závěru, že existuje nebezpečí záměny (bod 58 napadeného rozhodnutí), přičemž odmítl argument vycházející z koexistence obou dotčených označení v Evropské unii (body 25 až 28 napadeného rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nebo změnil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

14 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

15 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

— odmítl žalobu jako nepřípustnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

16 Vedlejší účastnice uvádí, že projednávaná žaloba nesplňuje požadavky čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu, jelikož žaloba neodkazuje na žádné přesné právní ustanovení, které měl odvolací senát porušit.

17 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury není vyžadováno, aby účastník řízení uplatňoval výslovně ustanovení, na nichž zakládá důvody, které vznáší. Stačí, aby byly předmět návrhu tohoto účastníka, jakož i hlavní skutkové a právní okolnosti, na nichž je založen, uvedeny v žalobě s dostatečnou jasností [viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. ledna 2013, Gigabyte Technology v. OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, bod 28 a citovaná judikatura], čemuž tak v projednávané věci je.

18 Z žaloby totiž dostatečně jasným způsobem vyplývá, že žalobkyně v podstatě uplatňuje porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož uvádí, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že dotčená označení jsou podobná, a že tudíž mezi nimi existuje nebezpečí záměny. Na dotčené ustanovení ostatně výslovně odkazuje v replice.

19 Navíc je argumentace žalobkyně dostatečně jasná a přesná, aby OHIM a vedlejší účastnici umožnila připravit obranu a Tribunálu vykonat soudní přezkum (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Gigabyte, bod 29 a citovaná judikatura). OHIM a vedlejší účastnice totiž zpochybňují veškeré argumenty žalobkyně, přičemž OHIM dokonce výslovně ve svém vyjádření k žalobě odkázal na důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

20 Proto je třeba námitku nepřípustnosti uplatněnou vedlejší účastnicí zamítnout a přezkoumat opodstatněnost jediného žalobního důvodu vzneseného žalobkyní, vycházejícího z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

K věci samé

21 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 se na základě námitek majitele starší ochranné známky přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

22 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených. Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 30 až 33 a citovaná judikatura].

K relevantní veřejnosti

23 Podle ustálené judikatury je při globálním posouzení nebezpečí záměny třeba vzít v úvahu průměrného spotřebitele dotčené kategorie výrobků, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného. Je rovněž třeba zohlednit skutečnost, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb [viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. února 2007, Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Sb. rozh. s. II-449, bod 42 a citovaná judikatura].

24 V napadeném rozhodnutí měl odvolací senát za to, že relevantní veřejnost v projednávané věci tvoří průměrní spotřebitelé pojišťovacích služeb, kteří jsou běžně informovaní a přiměřeně pozorní a obezřetní, a zároveň takoví specializovaní spotřebitelé, jako jsou obchodníci s uměním a právní a daňové entity, jejichž úroveň pozornosti je vyšší (body 45 a 46 napadeného rozhodnutí). V rámci analýzy nebezpečí záměny odvolací senát dospěl k závěru, že takové nebezpečí existuje, když vycházel z „nedokonalé představy“ dotčených označení, kterou si relevantní veřejnost, včetně spotřebitelů vykazujících zvýšenou pozornost, uchová v paměti (bod 58 napadeného rozhodnutí).

25 Žalobkyně uvádí, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když v závěru týkajícím se nebezpečí záměny nezohlednil zvýšený stupeň pozornosti specializovaného spotřebitele služeb, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka. Podle ní rozdíly týkající se stupně pozornosti existující mezi relevantní veřejností těchto služeb a relevantní veřejností služeb, na které se vztahuje starší ochranná známka, nebezpečí záměny sníží.

26 V tomto ohledu je třeba uvést, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, že služby, kterých se týká starší ochranná známka, nejsou určeny pouze pro průměrného typového spotřebitele takových druhových forem pojištění, jako jsou pojištění vozidla či cestovní pojištění. Jak správně zdůrazňuje OHIM, vzhledem k tomu, že podmínka skutečného užívání starší ochranné známky nebyla nikdy uplatněna, je tato ochranná známka chráněna pro všechny pojišťovací a zajišťovací služby, bez ohledu na povahu pojištěného předmětu, a to nezávisle na skutečném užívání uvedené ochranné známky, které je případně omezeno na služby pojištění vozidel a cestovní pojištění [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. června 2010, Kureha v. OHIM – Sanofi-Aventis (KREMEZIN), T-487/08, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 71]. Podle pojištěného předmětu tak služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, mohou být určeny široké veřejnosti či specializovanějším spotřebitelům.

27 Dále, i když se některé z pojišťovacích služeb uvedených v přihlášce ochranné známky týkají skutečně specializovanějších spotřebitelů v oblasti umění, seznam dotčených služeb obsahuje rovněž pojišťovací služby obecně, které jsou určeny široké veřejnosti.

28 Z toho vyplývá, že služby, kterých se týkají obě kolidující ochranné známky, jsou určeny téže relevantní veřejnosti, kterou tvoří široká veřejnost a zároveň odborníci v oblasti umění.

29 V tomto případě je podle ustálené judikatury ohledně posouzení nebezpečí záměny třeba zohlednit veřejnost, jejíž úroveň pozornosti je nejnižší [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. července 2011, Ergo Versicherungsgruppe v. OHIM – Société de développement et de recherche industrielle (ERGO), T-220/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 21 a citovaná judikatura].

30 Proto i za předpokladu, že odvolací senát nezohlednil spotřebitele, kteří mají zvýšenou pozornost, mu to v projednávané věci nelze vytýkat.

31 Odvolací senát se tedy nedopustil pochybení, pokud jde o vymezení relevantní veřejnosti v projednávané věci, ani pokud jde o její zohlednění při posouzení nebezpečí záměny.

K podobnosti označení

32 Podle ustálené judikatury globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti kolidujících označení, musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům. Vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v globálním posouzení uvedeného nebezpečí. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. června 2007, OHIM v. Shaker, C-334/05 P, Sb. rozh. s. I-4529, bod 35 a citovaná judikatura).

33 V napadeném rozhodnutí měl odvolací senát za to, že dominantními prvky kolidujících ochranných známek jsou slovní prvky „aris“ v přihlášené ochranné známce a „arisa“ ve starší ochranné známce. Odvolací senát se domníval, že prvky „assurances s.a.“ starší ochranné známky dominantní nejsou s ohledem na jejich menší druh písma, na jejich umístění ve spodní části ochranné známky a na neexistenci jejich rozlišovací způsobilosti pro nezanedbatelný počet spotřebitelů, a že stylistické a barevné účinky obou ochranných známek nejsou dostatečně výrazné k tomu, aby snížily dominantní povahu prvků „aris“ a „arisa“ (body 49 a 50 napadeného rozhodnutí). V rámci srovnání kolidujících označení odvolací senát konstatoval, že z vzhledového hlediska jsou prvky „aris“ a „arisa“ téměř totožné a že se obě označení liší pouze dodatečným písmenem „a“ a prvky starší ochranné známky „assurances s.a.“, které nemají rozlišovací způsobilost, jakož i jejich stylistickými a barevnými účinky (bod 52 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát měl za to, že kolidující označení jsou velmi podobná z fonetického hlediska, jelikož přihlášená ochranná známka se vyslovuje jako „a-ris“, starší ochranná známka se vyslovuje jako „a-ri-sa“ a prvky „assurances s.a.“, které nemají rozlišovací způsobilost, se nevyslovují (bod 53 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát měl za to, že nelze provést žádné pojmové srovnání, jelikož žádné z dotčených označení nemá význam na relevantním území (bod 54 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát z toho vyvodil, že kolidující označení jsou globálně podobná (body 55 a 58 napadeného rozhodnutí).

34 Zaprvé žalobkyně zpochybňuje určení dominantních prvků kolidujících označení. Má konkrétně za to, že pokud jde o takové obrazové ochranné známky, jako jsou ochranné známky dotčené v projednávané věci, jejich slovní prvky nemohou být dominantnější než jejich obrazové prvky. Je tomu tak tím spíše, že slovo „aris“ nemá žádný význam.

35 V tomto ohledu je třeba připomenout ustálenou judikaturu, podle níž je při posouzení dominantní povahy určité složky nebo určitých složek kombinované ochranné známky třeba zohlednit zejména inherentní vlastnosti každé z těchto složek jejich porovnáním s vlastnostmi ostatních složek. Mimoto a doplňkově může být vzato v úvahu vzájemné postavení jednotlivých složek v konfiguraci kombinované ochranné známky [rozsudky Tribunálu ze dne 23. října 2002, Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, s. II-4335, bod 35 a ze dne 23. listopadu 2010, Codorniu Napa v. OHIM – Bodegas Ontañon (ARTESA NAPA VALLEY), T-35/08, Sb. rozh. s. II-5405, bod 35].

36 Z toho vyplývá, že určení dominantní povahy určitého prvku v kombinované ochranné známce závisí na posouzení *in concreto* různých prvků tvořících označení, a je tudíž nezávislé na obrazové či slovní povaze dotčeného označení. Obrazové prvky obrazové ochranné známky tak nejsou nezbytně dominantními prvky uvedené ochranné známky.

37 V projednávané věci se přihlášené označení skládá ze slovního prvku „aris“, který je napsán velkými písmeny světle šedé barvy, a určité části dotčených písmen vyobrazeny nejsou.

38 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, grafické vyobrazení slovního prvku „aris“ nelze považovat za dominující celkovému dojmu z přihlášené ochranné známky. Představuje totiž pouze typografii, jejímž cílem je zvýraznit slovní prvek „aris“. Ačkoli – jak uvádí žalobkyně – toto grafické ztvárnění přiznává přihlášené ochranné známce vytříbený vzhled, který evokuje dojem elegantní sofistikovanosti zaujímající pozornost subjektů působících v oblasti uměleckého průmyslu a odpovídající typu služeb, kterých se týká přihláška ochranné známky, bude mít relevantní veřejnost sklon k tomu, aby při odkazu na dotčenou ochrannou známku vyslovovala prvek „aris“, a nikoli k tomu, aby popisovala její grafické ztvárnění. Kromě toho skutečnost, že prvek „aris“ nemá žádný význam, jak zdůrazňuje žalobkyně, a tedy *a fortiori* nepopisuje označené služby, mu v projednávané věci přiznává inherentní rozlišovací způsobilost vzhledem k uvedeným službám, která posiluje jeho dominantní povahu při celkovém posouzení přihlášeného označení [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2013, Gitana v. OHIM – Teddy (GITANA), T-569/11, bod 57 a citovaná judikatura].

39 Starší označení tvoří první slovní prvek „arisa“, který je napsán velkými modrými písmeny, s výjimkou ramene prvního písmena „a“, které je napsáno červenou barvou. Tento první slovní prvek se nachází nad druhým slovním prvkem „assurances s.a.“, napsaným menšími velkými písmeny rovněž modré barvy, a je od něj oddělen modrou čarou.

40 Je třeba mít za to, že slovní prvek „assurances s.a.“ není vzhledem k menší velikosti a umístění pod prvkem „arisa“ dominantním prvkem ve starší ochranné známce. Toto posouzení potvrzuje popisný charakter výrazu „assurances s.a.“ s ohledem na dotčené pojišťovací služby [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. listopadu 2007, Gateway v. OHIM – Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway), T-434/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 47 a citovaná judikatura]. Stejně je tomu v případě obrazových prvků starší ochranné známky, jako je typografie, barva a zvýraznění, které – jak zdůrazňuje sama žalobkyně – odpovídají základnímu grafickému provedení a běžným barvám. Tyto slovní a obrazové prvky tedy nemohou zpochybnit dominantní povahu slovního prvku „arisa“, který je napsán většími písmeny a je umístěn nad druhým slovním prvkem.

41 Odvolací senát tedy nepochybil při určení dominantních prvků kolidujících označení, a první argument žalobkyně musí být proto odmítnut.

42 Zadruhé žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že neprovedl celkové posouzení dotčených ochranných známek a že se jak při posouzení podobnosti kolidujících označení, tak při zohlednění této podobnosti pro účely posouzení nebezpečí záměny omezil na srovnání jejich dominantních slovních prvků „aris“ a „arisa“.

43 Z ustálené judikatury vskutku vyplývá, že se posouzení podobnosti mezi dvěma ochrannými známkami nemůže omezit na to, že se zohlední pouze jedna složka kombinované ochranné známky a srovná se s jinou ochrannou známkou. Naopak je třeba provést srovnání, při kterém budou dotčené ochranné známky posuzovány každá jako celek, což nevylučuje, že celkovému dojmu, který kombinovaná ochranná známka vyvolává v paměti relevantní veřejnosti, může za určitých okolností dominovat jedna nebo více jejích složek (viz výše uvedený rozsudek OHIM v. Shaker, bod 41 a citovaná judikatura). Posoudit podobnost pouze na základě dominantního prvku je možné pouze v případě, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou zanedbatelné (výše uvedený rozsudek Soudního dvora OHIM v. Shaker, bod 42, a rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 2007, Nestlé v. OHIM, C-193/06 P,

nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 42). Tak tomu může být zejména v případě, kdy je tato složka sama o sobě způsobilá dominovat představě této ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti, takže všechny ostatní složky ochranné známky jsou v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelné (výše uvedený rozsudek Nestlé v. OHIM, bod 43).

44 V projednávaném případě měl odvolací senát za to, že určité prvky tvořící kolidující označení jsou dominantní, aniž ostatní prvky kvalifikoval jako natolik zanedbatelné, aby nebyly zohledněny v rámci srovnání obou označení. Na základě výše uvedené judikatury tedy musel provést srovnání zohledňující všechny složky kolidujících označení.

45 Odvolací senát přitom v souladu s touto povinností při posouzení vzhledové podobnosti kolidujících označení zohlednil dominantní prvky, které identifikoval, a sice slovní prvky „aris“ a „arisa“, ohledně nichž měl za to, že jsou téměř totožné, a zároveň slovní prvek „assurances s.a.“, jakož i obrazové prvky, ohledně nichž měl za to, že jsou odlišné (bod 52 napadeného rozhodnutí).

46 Stejně tak je pravda, že odvolací senát při posouzení fonetické podobnosti kolidujících označení porovnal pouze prvky „aris“ a „arisa“. Z toho však nelze vyvodit, že neprovedl celkové posouzení uvedených označení, jelikož zohlednil jediný jiný prvek, který lze vyslovit, a sice „assurances s.a.“, když měl za to, že jej relevantní veřejnost nevysloví vzhledem k tomu, že nemá rozlišovací způsobilost (bod 53 napadeného rozhodnutí).

47 Odvolací senát při posouzení pojmové podobnosti kolidujících označení rovněž provedl celkové posouzení uvedených označení v rozsahu, v němž měl za to, že „žádná z ochranných známek“, to znamená v případě neexistence jiného upřesnění žádná z obou ochranných známek posouzených jako celek, včetně všech jejich slovních prvků a obrazových prvků, nemá význam na relevantním území (bod 54 napadeného rozhodnutí).

48 Konečně odvolací senát při analýze nebezpečí záměny převzal každou ze složek kolidujících ochranných známek bez ohledu na to, zda jsou dominantní či nikoli, a provedl celkové posouzení podobnosti označení, přičemž větší váhu přiznal dominantním prvkům, a menší váhu přiznal prvkům, které dominantní nejsou (bod 58 napadeného rozhodnutí).

49 Druhý argument žalobkyně musí být proto odmítnut.

50 Zatřetí žalobkyně kritizuje závěr odvolacího senátu týkající se existence podobnosti mezi kolidujícími označeními, ačkoli byl mezi uvedenými označeními shledán nízký stupeň vzhledové podobnosti a fonetické podobnosti.

51 V tomto ohledu stačí uvést, že konstatování nízkého stupně vzhledové podobnosti a fonetické podobnosti provedlo námitkové oddělení, a nikoli odvolací senát. S ohledem na ustálenou judikaturu, podle níž je cílem žaloby u Tribunálu přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM ve smyslu článku 65 nařízení č. 207/2009, a nikoli přezkum legality rozhodnutí námitkových oddělení [viz rozsudek Tribunálu ze dne 31. května 2005, Solo Italia v. OHIM – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Sb. rozh. s. II-1881, bod 25 a citovaná judikatura], tak tento třetí argument musí být odmítnut jako irelevantní.

52 Z předcházejícího vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že odvolací senát měl v napadeném rozhodnutí nesprávně za to, že kolidující označení jsou podobná.

K nebezpečí záměny

53 Globální posouzení nebezpečí záměny předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, a zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje. Nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, tak může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak [rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 17, a rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2006, Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámečkem a další), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Sb. rozh. s. II-5409, bod 74].

54 V projednávané věci odvolací senát správně dospěl k závěru, že mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny s ohledem na podobnost nebo totožnost služeb, na které se vztahují kolidující ochranné známky (bod 48 napadeného rozhodnutí), což je posouzení, které žalobkyně nezpochybnila, a na konstatování o podobnosti obou kolidujících označení, které není stiženo pochybením (viz bod 52 výše).

55 Tento závěr nelze zpochybnit argumentem žalobkyně vytýkajícím odvolacímu senátu, že nezohlednil koexistenci starší ochranné známky a slovní ochranné známky Společenství ARIS nebo přihlášeného označení zapsaného ve Spojených státech na trhu. Žalobkyně, která zdůrazňuje, že odvolací senát nesprávně posoudil důkazy předložené v tomto ohledu, navrhuje, aby Tribunál uplatnil zásadu amerického práva zvanou „Morehouse defense“, podle níž nelze mít za to, že osoba, která podala námitky proti zápisu ochranné známky, byla tímto zápisem poškozena, jestliže ochranná známka totožná nebo podstatně podobná přihlášené ochranné známce již byla pro přihlašovatele ochranné známky zapsána pro výrobky a služby, které jsou totožné nebo podstatně podobné.

56 Nejprve je třeba uvést, pokud jde o uplatnění výše uvedené zásady amerického práva, že podle ustálené judikatury je režim ochranné známky Společenství autonomním systémem, který tvoří soubor pravidel a sleduje cíle, které jsou pro něj specifické, přičemž jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému, a legalitu rozhodnutí odvolacích senátů je třeba posuzovat výlučně na základě nařízení č. 207/2009 tak, jak je vykládáno unijním soudem [viz rozsudek Tribunálu ze dne 11. května 2005, Grupo Sada v. OHIM – Sadia (GRUPO SADA), T-31/03, Sb. rozh. s. II-1667, bod 84 a citovaná judikatura].

57 Následně je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury jistě není vyloučeno, že v určitých případech by koexistence starších ochranných známek na trhu mohla zeslabit nebezpečí záměny, které mezi dvěma kolidujícími ochrannými známkami shledala oddělení OHIM. Taková možnost může být nicméně zohledněna, pouze pokud přinejmenším v průběhu řízení u OHIM týkajícího se relativních důvodů pro zamítnutí majitel zpochybněné ochranné známky Společenství náležitě prokázal, že se uvedená koexistence zakládá na neexistenci nebezpečí záměny u relevantní veřejnosti mezi staršími ochrannými známkami, kterých se dovolává, a starší ochrannou známkou vedlejšího účastníka, na základě níž jsou podány námitky, a s výhradou, že dotčené ochranné známky a kolidující ochranné známky jsou totožné [výše uvedený rozsudek Tribunálu GRUPO SADA, bod 86, a rozsudek Tribunálu ze dne 14. listopadu 2007, Castell del Remei v. OHIM – Bodegas Roda (CASTELL DEL REMEI ODA), T-101/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 76].

58 V projednávané věci důkazy uplatněné k prokázání toho, že žalobkyně užívá slovní ochrannou známku Společenství ARIS, zohledněny být nemohou, jelikož se tato ochranná známka liší od kolidujících ochranných známek, které jsou obě obrazové. Dále se předložené důkazy reprodukující přihlášené označení tak, jak je zapsáno ve Spojených státech, spočívající ve výňatcích z internetové stránky bývalé majitelky přihlášené ochranné známky a v článku ze dne 21. července 2010, ve kterém jsou uvedeny zejména pojišťovací služby této bývalé majitelky poskytované pod touto ochrannou známkou, týkají

pouze přihlášeného označení a neposkytují žádný údaj o výskytu uvedeného označení na unijním trhu, který je relevantní v projednávané věci, jakož ani *a fortiori* o způsobu, jakým se relevantní veřejnost střetávala s kolidujícími ochrannými známkami na tomto trhu.

59 Proto v souladu s tím, co uvedl odvolací senát v napadeném rozhodnutí (body 27 a 28), skutečnosti uplatněné žalobkyní neumožňují prokázat, že ochranné známky totožné s kolidujícími ochrannými známkami koexistovaly, ani *a fortiori* to, že tato koexistence zeslabila nebezpečí záměny mezi těmito kolidujícími ochrannými známkami ve smyslu výše uvedené judikatury, aniž by bylo třeba se vyjadřovat k přípustnosti přílohy 11 žaloby, která vysvětluje zásadu „Morehouse defense“ a přílohy I.1 b) vyjádření vedlejší účastnice k žalobě, kterou předložila za účelem zpochybnění argumentace žalobkyně týkající se existence takové koexistence.

60 Ze všeho předcházejícího vyplývá, že odvolací senát právem dospěl k závěru, že nebezpečí záměny existuje a odvolání směřující proti rozhodnutí námitkového oddělení zamítl.

61 Jediný žalobní důvod žalobkyně je tedy třeba zamítnout, a tudíž je třeba zamítnout i žalobu v plném rozsahu, aniž by bylo namístě se vyjadřovat k opodstatněnosti argumentu vedlejší účastnice týkajícího se nepřípustnosti odvolání podaného u odvolacího senátu.

K nákladům řízení

62 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

63 Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Argo Group International Holdings Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. května 2014.

Podpisy.